

لمپیک

عرستان فدراسیون جهانی جودو را تهدید کرد

■ کسب سهمیه جودو آن هم در بدترین شرایط و حالا عدم اجازه حضور؛ این شرایط تنها زن جودوکار مسلمانی است که از کشور عربستان به لندن رفته اما در تصمیم ناگهانی، به او اجازه حضور در مسابقات داده نمی‌شود مگر اینکه حجاب نداشته باشد. به گفته کمیته ملی المپیک حجاب او در این رشته ورزشی خطرناک و ممکن است به او صدمه برزند و این یعنی پایان حضور او در لندن. عربستان هم در پی اعلام ممنوعیت استفاده از حجاب توسط این جودوکار تهدید کرده است که بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن را ترک خواهد کرد؛ تهدیدی که برای برگزار کننده‌های این مسابقات خصوصا IOC سنگین است. عربستان می‌گوید در صورتی در بازی‌ها می‌ماند که «وجدان شهرخانی» جودوکار زن این کشور بتواند با روسری در مسابقات شرکت کند. دیروز هم فدراسیون بین‌المللی جودو با کمیته بین‌المللی المپیک عربستان جلسه اضطراری تشکیل داد تا مانع از انصراف عربستان از شرکت در بازی‌ها شود. سخنگوی کمیته بین‌المللی المپیک در این باره اعلام کرد: ما از ناخرسندی عربستانی‌ها مطلع شدیم و به همین دلیل نشست فوق‌العاده‌ای را برای حل این مشکل در دو روز آینده تشکیل خواهیم داد. این مساله به دلیل ماهه تلاش «ژاک روگ» رییس کمیته بین‌المللی المپیک برای راضی کردن مقامات عربستان و حضور زنان این کشور در بازی‌های المپیک لندن، حساسیت خاصی دارد. عربستان یکی از شروط خود برای حضور زنان را پوشش اسلامی آنها در جریان مسابقات قرار داده بود.

سروی: انتظار مدال المپیک از حاجی‌پور منطقی نیست

■ سوسن حاجی‌پور، تنها نماینده زن ایران در تکواندو است که این روزها خودش را برای المپیک آماده می‌کند؛ هرچند به گفته مسئولان این فدراسیون نباید از او انتظار مدال داشت. دیروز زهرا سروی، نایبرئیس بانوان فدراسیون تکواندو گفت: براساس برنامه‌ریزی‌های فدراسیون پیش‌بینی کرده بود، حاجی‌پور تمرینات تکنیکی و تاکتیکی خود را مطابق با برنامه‌های گذشته همچنان ادامه می‌دهد. تنها با این تفاوت که تمرینات او در حال حاضر از دو جلسه به سه جلسه در روز تغییر پیدا کرده است. همچنین در ارتباط با بحث وضعیت روحی و روانی وی در بازی‌های المپیک یکسری تمهیدات خاصی اندیشیده شده و سعی کردیم که یک متخصص روانشناس به صورت شبانه‌روز تمرینات وی را تحت نظر داشته باشند که اگر مشکل یا نقاط ضعفی در حین تمرینات وجود داشته باشد شناسایی کند و به حداقل برساند. در شرایط کنونی کسب مقام در المپیک امکان‌پذیر نیست، حتی اگر سطح فنی زنان و مردان را سنجنش کنیم، می‌بینیم مردان ما از لحاظ فنی به نسبت زنان خیلی بالاتر هستند و خانم‌های ما فاصله زیادی با آنها دارند. در حال حاضر آقایان در بخش تکواندو به عنوان قهرمان جهان مطرح هستند، در حالی که در بخش بانوان ما حتی نتوانستیم در این رده سنی یک مدال کسب کنیم. ولی به هر صورت ناامید نیستیم و تمام توان خود را به کار خواهیم بست تا سوسن حاجی‌پور حضور قابل قبولی را در المپیک داشته باشد. آنچه که در المپیک برای کسب موفقیت حایز اهمیت است شرایط قرعه‌کشی است. اگر شرایط قرعه‌کشی برای حاجی‌پور به شکلی باشد که قرعه خوبی نصیب وی شود بدون شک کسب نتایج نیز دور از انتظار نیست. براساس فدراسیون جهانی تکواندو اسمال دو سهمیه در بخش مردان و دو سهمیه در بخش بانوان داشتیم. البته چهار سال گذشته در المپیک پکن سارا خوش‌جمال فکری اولین بانوی ایرانی بود که موفق به کسب مجوز حضور در مسابقات المپیک پکن شد. امسال همین اتفاق برای سوسن حاجی‌پور افتاد، اگرچه ما نتوانستیم دو سهمیه از آن خود کنیم، ولی مهم آن است که وی مقتدرانه و با کسب مدال طلا موفق به کسب سهمیه حضور در مسابقات المپیک لندن شد. امیدوارم برای المپیک بعدی با برنامه‌ریزی‌هایی که فدراسیون تکواندو پیش رو خواهد داشت، هر دو سهمیه بانوان را در بخش تکواندو به دست آوریم. ما ادعا نمی‌کنیم که در بازی المپیک فقط حضور خواهیم داشت، ورزشکار ما با این انگیزه تمرینات فشرده و سنگینی را پشت سر می‌گذارد که حضور موفقیت‌آمیزی در المپیک ایفا کند. حال این موفقیت بستگی به آن دارد که روز مسابقه، روز وی باشد و تمام شرایط از لحاظ قرعه‌کشی و سایر مسایل برای پیروزی سوسن حاجی‌پور ایده‌آل و مناسب باشد.

مینا دایی: اسم پونی که می‌آید، خیلی‌ها هاج و واج نگاهت می‌کنند، برخی هم فکر می‌کنند درباره مارک شکلات و باستیل حرف می‌زنی، بعضی‌ها هم به اشتباه، پونی را با اسب‌های شاخ‌دار کور نان‌های کودکی اشتباه می‌گیرند اما برای فهیمه واعظی که اولین پونی کلاب ایران را راهاندازی کرده است، پونی یعنی تمام زندگی؛ موجودات کوچک و دوست‌داشتنی که به اخلاق خوش، شجاعت، سازگاری و مقاومت مشهورند و خلق و خوی تعلیم‌پذیری. آنها را دوست‌داشتنی‌تر می‌کند. او برای تربیت پونی‌ها و سوارکاران کوچکی که به باشگاه می‌آیند از دل و جان مایه می‌گذارد و در این راه حتی از پخش کردن تراکت و بروشور و حتی رفتن به مهدکودک‌ها هم دریغ نکرده است. فهیمه معتقد است که پونی‌سواران در آینده می‌توانند مدال آوران المپیک باشند. به گفته او علاوه بر این پونی‌سواری به‌درمان بسیاری از بیماری‌ها کمک می‌کند. فهیمه واعظی پور این روزها همراه هادی ساعی باشگاهی راهاندازی کرده و به کودکان فلج و مبتلا به اوتیسم سوارکاری یاد می‌دهد.

♦♦♦

■ تو سال هاست روی پونی‌ها کار می‌کنی، در حالی که هنوز خیلی‌ها نمی‌دانند پونی چیست. راستش برای خود من هم در ابتدا گنگ‌ماب بود، حتی سوار کاری من هم کلاما اتفاقی شروع شد. پدرم در نیروهوایی کار می‌کرد و من یک روز به صورت کلاما اتفاقی به باشگاه سوارکاری نیروهوایی رفتم و این رفتن کل زندگی مرا تغییر داد. باعث شد که به صورت حرفه‌ای سوار کاری را ادامه دهم. البته قبل از آن به صورت حرفه‌ای شنا و بسکتبال کار می‌کرد اما مسوارکاری برای من دنیای دیگری بود. متأسفانه پس از مدتی باشگاه را به علت مسایل خاصی بستند. وقتی دیدم روی در نوشته‌اند باشگاه تعطیل است گریه کردم اما هیچ وقت این رشته را رها نکردم. به دنبال همین علاقم‌ام هم در رشته پرورش اسب تحصیل کردم و اطلاعات زیادی درباره اسب‌های کاسپین ایرانی به دست آورد. کاسپین پونی‌ها ما در دنیا معروفند، بعد از دو سال که باشگاه نیروهوایی باز شد من در کلاس‌ها شرکت کردم و مربی زنان شدم. بعد از مربیگری سعی کردم پونی کلاب را راهاندازی کنم.

■ گفتنی که کاسپین پونی‌ها می‌تند با دنیا معروفند، در حالی که بسیاری فکر می‌کنند پونی‌ها از خارج وارد می‌شوند.

دقیقا، این اشتباهی است که خیلی‌ها دارند. بسیاری نمی‌دانند که پونی در واقع همان اسبچه‌های خزرند. در کشوری مثل آمریکا پونی‌ای که به بچه‌ها سواری بدهد، خیلی گران است، چون تربیت آنها بسیار مشکل است. هیچ جای

عکس: علیرضا سامنی

دنیا کاسپین پونی‌های ما را ندارد چون پونی‌های ما اسب‌های کوچک‌شده هستند یعنی اسب‌های کوچکی که قابلیت‌های

اسب‌های بزرگ را دارند. همه دنیا این حیوان را می‌خواهند ولی از آنجا که ما سال‌ها علم این کار را نداشتیم، نسل پونی‌ها در حال انقراض بود. تنها کسی که این موضوع را متوجه شد خانم فیروز بسود که از آمریکا به ایران آمد و روی این پونی‌ها کار کرد اما متأسفانه فوت شد. بحث پونی کلاب هم باعث شد که نگاه‌ها به پونی تغییر کند و خیلی‌ها متوجه خطر انقراض اسب‌های کاسپین شوند.

■ بحث پونی کلاب چطور شکل گرفت؟

من همیشه معتقد بودم که اگر می‌خواهیم سوارکار المپیکی داشته باشیم، حتما باید از پایه کار کنیم و این راهی جز کار بسا پونی‌ها جلو بازی ما نمی‌گذارد، به همین دلیل سال ۸۵ با یک پونی شروع کردیم. ترنج را از روان‌شهر آوردیم. خیلی زشت بود. مس‌های بلند و موهای فرفری ژولیده داشت اما من با تمام عشقم او را رستم و تیمارش کردم. پس از اینکه تربیت شد کلاس‌ها را شروع کردیم. جلسه‌های هفت‌هزارتومان برای کودکان زیر ۱۲ سال کلاس گذاشتیم. بعد از ترنج، یک پونی سفید دیگری به نام صدف آوردیم اما زیاد نتوانست به ما کمک کند. بعد از آن هم در یک مسابقه از یک مرد که دختر خودش هم پونی سوار کاری می‌کرد، دو پونی دیگر هدیه گرفتیم به نام‌های بانسی و کلایر و این روند همین‌طور ادامه پیدا کرد.

■ این‌طور که تو می‌گویی سوارکاری با پونی ناشناخته بوده؛ چطور شاگرد می‌گرفتی؟

روزهای اول من فقط شاگرد خارجی داشتم که اغلب از یونیسف و سازمان ملل بودند. آنها از کلاس‌های استقبال زیادی کردند اما در داخل کسی آشنایی زیادی با پونی سواری نداشت. تراکت پخش و سعی کردم اطلاع‌رسانی کنم. اینها باعث شد بعد از چند ماه شاگرد ایرانی هم بگیرم. البته اولی خانواده‌ها نگران پرت شدن بچه‌ها از روی اسب بودند اما چون پونی‌ها ۱۲۰سانتی‌متر هستند و به راحتی با بچه‌ها رابطه برقرار می‌کنند، حتی اگر هم زمین بخورند زیاد مهم نیست. بنابراین کم‌کم این نگرانی‌ها هم از بین رفت.

■ حتما بسیاری از خانواده‌ها هم نگران هزینه‌های سوارکاری بودند.

اتفاقا هزینه‌های یادگیری این رشته زیاد نیست. کلاس‌های ما سال ۸۵ با جلسه‌ای هفت هزار تومان شروع شد و حالا جلسه‌ای ۲۰ تا ۲۲ هزار تومان است. ورزش می‌کنیم و فضای بسیار خوبی است.»سارا احمدی هم که به گفته خودش هر روز برای ورزش کردن به بهشت مادران می‌آید، می‌گوید: «من قبلا کلاس‌های بدنسازی می‌رفتم اما از وقتی بوستان نشاط به بهشت مادران تغییر نام داده، من برای ورزش کردن به این پارک می‌آیم. اینجا می‌توانم در فضای باز بدون محدودیت و هیچ‌گونه مزاحمی ورزش کنم. در پارک‌های عمومی نمی‌شود به این راحتی ورزش کرد. در این پارک امکانات خوبی برای ورزش کردن وجود دارد. سالن تویی بول برای بازی والیبال و بسکتبال، سالن ایروبیك و ورزش‌های بدنسازی و بیست دوچرخه‌سواری.وقتی این امکانات وجود دارد و می‌توانی با خیال راحت ورزش کنی، چرا باید جای دیگری را انتخاب کنی؟»ورزش کردن در فضای باز علاوه بر تاثیرات مثبت جسمی، تاثیر روانی هم دارد. سمیه شهیدی، روانشناس می‌گوید: «خیلی‌ها ورزش کردن را جدی نمی‌گیرند اما زنان به دلیل وظایفی که در زندگی دارند باید حتما ورزش کنند. ورزش کردن در فضایی باز علاوه بر اینکه تاثیرات مثبتی روی جسم دارد، روح را هم شاداب‌تر می‌کند. وقتی ساعتی در فضایی بدون محدودیت و مزاحمت ورزش می‌کنی انرژی بهتری برای کارهای روزانه پیدا می‌کنی. در حال حاضر بیماری افسردگی میان زنان شایع شده است

ایراندخت

سال نهم ■ شماره ۱۵۸۹ *روزنامه شوق*

خبر

فرجی: عملکرد بانوان «کارانه‌گا» شگفت‌انگیز بود

■ حضور موفق بانوان کاراته‌کا در مسابقات آسیایی انعکاس خوبی زیادی را به همراه داشت؛ جدا از نتایج خوبی که در این دوره توسط ملی‌پوشان کسب شد، پوشش اسلامی آنها یکی از دلایلی بود که باعث مطرح شدن آنها بیش از پیش شد. صادق فرجی، رییس فدراسیون کاراته‌که از عملکرد بانوان به شدت راضی است می‌گوید: بانوان ملی‌پوش کشورمان در رقابت‌های قهرمانی آسیا حضوری موفق داشتند و باید بگویم شگفت‌انگیز شدند. از این پس تلاش می‌کنیم راه حضورشان را در مسابقات قهرمانی جهان هموار کنیم. این دوره از مسابقات قهرمانی آسیا در شرایطی متفاوت با دوره‌های قبل برگزار شد. اکثر تیم‌ها بعد از حضور در رقابت‌های کاراته وان اندونزی با آمادگی خوبی به روی تامای تاشکند آمدند و همین مساله کیفیت رقابت‌های آسیایی را بالا برد. او اصلی‌ترین هدف تیم‌های شرکت‌کننده در مسابقات کاراته قهرمانی آسیا را محک زدن نفرات خود پیش از حضور در رقابت‌های جهانی طلا و دو نفره از نسوی بانوان ایرانی در مسابقات هر سه رده سنی ۴۰ فرصت برای کسب مدال داشتند که در مجموع موفق به کسب ۳۴ مدال در رنگ‌های مختلف شدند. کسب این تعداد مدال فکر نمی‌کنم نتیجه ضعیفی قلمداد شود. بعد از ارایه مبارزات خوب در اندونزی، کسب دو مدال طلا و دو نفره از نسوی بانوان ایرانی در مسابقات قهرمانی آسیا کار بزرگی بود که در پی برگزاری اردوهای مستمر و نگاه حمایتی ویژه فدراسیون به دست آمد. با این نتایج قضا برای حضور بانوان در مسابقات جهانی مساعدتر شد و ما نیز طی مکاتباتی که با فدراسیون جهانی و آسیایی داشتیم، نتایج و دستاوردهای حضور بانوان را گزارش دادیم. در تاشکند به همراه رییس کمیته ملی المپیک کشورمان جلسه بسیار خوبی با اعضای هیات‌رییسه اتحادیه کاراته آسیا داشتیم که قرار شد در راه حضور بانوان محجبه کشورمان در مسابقات جهانی همکاری نزدیکی با ایران صورت گیرد. فرجی از دیدار اخیرش با رییس و دبیرکل فدراسیون جهانی کاراته در ترکیه گفت: تیم بانوان کشورمان شهریورماه به مسابقات کاراته وان ترکیه اعزام می‌شود و همان‌جا با مسوولان فدراسیون جهانی دیدار و گفت‌وگو خواهیم کرد. اگر بتوانیم موافقت حضور آنها در مسابقات جهانی پاریس را بگیریم که اردوی بانوان ادامه خواهد داشت و در غیر این‌صورت اردوی آنها تعطیل خواهد شد. قبل از هر چیز باید بگویم این طرحی است که در کشورهای پیشرفته دنیا اجرا می‌شود؛ طرحی کاربردی که با توجه به تقسیم کار و مشخص شدن نفرات، خروجی و عملکرد آنها مشخص خواهد شد. در مراحل اجرای این طرح نتیجه مطلوب را برای ما نداشت، شاید هم نحوه اجرای آن صحیح نبوده است.

اردوی خانم گل‌ها در اوکراین

■ قرار است تیم‌ملی فوتبال بانوان ایران برای اردوی تدارکاتی و البته کسب تجربه به اوکراین بروند. فریده شجاعی، نایبرئیس فدراسیون در مورد این موضوع گفت: با توجه به کم‌تجربه بودن دختران فوتبالیست تصمیم گرفته شد این تیم برای حضور در یک مسابقه چندجانبه شهریورماه به اوکراین اعزام شود، تا با حضور در برابر تیم‌های اروپایی چون اوکراین، رومانی و مجارستان با آمادگی بیشتری راهی مسابقات مقدماتی آسیا شود. فدراسیون اردن نیز با توجه به اینکه تیم‌های ایران و اردن در مرحله مقدماتی هم‌گروه هستند، از تیم دختران زیر ۱۶ سال ایران برای انجام چند بازی دوستانه دعوت کرده است که این رقابت نیز بازنیکان ما را در رسیدن به آمادگی بهتر برای مسابقات مقدماتی آسیا کمک‌کننده خواهد بود. شدرکت زنان در رشته بوکس برای نخستین بار در بازی‌های المپیک است. در بازی‌های چهار سال پیش که در پکن، پایتخت چین، برگزار شد، ۴۳۷ ورزشکار زن شرکت داشتند.

■ با شروع مسابقات المپیک، رکوردهای تازه‌ای هم در رابطه با حضور زنان در این تورنمنت ثبت شده است. به گزارش فوکس از مجموع ۱۱هزار ورزشکار شرکت‌کننده، ۴۸۰۰ نفر از زنان تشکیل داده‌اند. یکی از علل این افزایش، شدرکت زنان در رشته بوکس برای نخستین بار در بازی‌های المپیک است. در بازی‌های چهار سال پیش که در پکن، پایتخت چین، برگزار شد، ۴۳۷ ورزشکار زن شرکت داشتند.

مربیان را تربیت می‌کنم و در آخر ماه هم حقوق اکثر آنها را از جیبم می‌پرورام.

■ باشگاهی است که گفته می‌شود، بچه‌های فلج و مبتلا به اوتیسم هم در آن حضور دارند؟

بله، در این باشگاه علاوه بر آموزش پونی‌سواری، ما به بچه‌های مبتلا به اوتیسم و فلج هم به صورت خیریه آموزش سوار کاری می‌دهیم. این کار به آنها کمک می‌کند تا روند درمان را بهتر طی کنند. حتی ما بچه‌ای را داشتیم که اصلا قدرت حرکت نداشت و پس از یک‌دوره سوار کاری می‌تواند راه رود. خیلی‌ها نمی‌دانند سوار کاری تا چه اندازه می‌تواند در درمان بیماری‌ها کمک کند.

■ اوایل صحبت‌هایت گفتی که کار از پایه باعث می‌شود این المپیک موفق شویم، فکر می‌کنی چند سال دیگر به این خواسته می‌رسیم؟

ببینید با هفته‌ای ۴۵ دقیقه‌تمرین اتفاق خاصی نمی‌افتد. من زمانی که طرح مدارس تیموکور را دیدم، به این نتیجه رسیدم که بهترین کار برای آموزش پایه‌ای سوارکاری، تأسیس مدارس آموزشی سوار کاری است. یعنی مدارس ورزشی سوار کاری که با آموزش و پرورش تعامل دارد. جایی که بچه‌ها هر روز آموزش ببینند. در این شرایط می‌توانیم بگویم موفق می‌شویم.

■ برای این طرح بودجه زیادی لازم است. به نظرت این طرح در شرایط فعلی عملی است؟

من طرح تأسیس این مدارس را داده‌ام. آقای سجادی و مسوولان آموزش و پرورش هم بسا آن موافقت کرده‌اند اما همان طور که گفتید بودجه زیادی لازم داریم. برای تأسیس چنین مدرسه‌ای با ۹۱ راس اسب و مکانی مانند نوروزآباد نیاز داریم. اگر امکانات باشد، می‌توانیم شروع کنیم. من برای خودم چیزی نمی‌خواهم. فقط می‌خواهم کار فرهنگت کنم و مطمئن هستم که با تأسیس این مدرسه پیشرفت زیادی می‌کنیم. امیدوارم که شرایط مهیا شود و در سال ۹۲ بتوانیم علاقمندان را ثبت‌نام کنیم.

■ تو موسس اولین آموزشگاه پونی سواری در ایران هستی، با توجه به شرایطی که هست، آینده را چطور می‌بینی؟

من در این سال‌ها مشکلات زیادی را پشت سر گذاشتم. در حالی‌که فقط می‌خواستم به ورزش کشورم کمک کنم. من کار فرهنگتی کردم و نباید تا این اندازه تحت فشار قرار می‌گرفتم. با این حال هنوز امیدوارم، این سال‌ها را شاگردان زیادی تربیت کرده‌ام و خانواده‌های زیادی حامی من هستند. امیدوارم با کمک آنها و مسوولان شرایط برای پیشرفت این رشته بیشتر شود و بتوانیم مدرسه آموزش سوار کاری را هم راهاندازی کنیم.

مناسب بودن هزینه‌ها گاهی کلاس‌ها سلوغ می‌شود. شاید اگر تعداد این پارک‌ها بیشتر شود برای زنان بهتر باشد.»شولوغی تنها مشکل پارک‌های زنانه نیست. پارک زنان ساعت هشت بعدازظهر کارش را تمام می‌کند و این از نظر بسیاری از زنان مشکل بزرگی است. طالبی می‌گوید: «خیلی از زن‌ها برای اینکه شب‌ها پیدام‌روی کنند به مشکل می‌خورند. بسیاری از ما کار می‌کنیم و بعدازظهر زمان بهتری برای ورزش کردن ماست اما ساعت هشت در پارک بسته می‌شود و این اصلا خوب نیست.» بهشت مادران که در بزرگراه رسالت، تقاطع انولیان حقلنی و خیابان شهید کاوه واقع شده است، تنها پارک زنانه تهران نیست.

بوستان پردیس بانوان با مساحت ۲۷هکتار در جنوب شرق تهران و در مقابل پارک ۱۱۲هکتاری آزادگان یکی دیگر از پارک‌هایی است که به زنان اختصاص داده شده است و آن‌طور که مسوولان شهرداری می‌گویند پارک‌های دیگری نیز به این تعداد اضافه می‌شوند. عسگری، مدیر سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری می‌گوید: «چند پارک دیگر هم به این مجموعه اضافه می‌شود تا زنان مناطق مختلف، از شمال و جنوب تهران، امکان استفاده از پارک‌های زنان را داشته باشند. به گفته شهردار تهران، در بپنه شهر تهران دست‌کم به پنج پارک ویژه زنان نیاز داریم تا زنان تهران بتوانند، مانند خانه خود از این محیط‌ها استفاده کنند.» البته این تنها تهرانی‌ها نیستند که به پارک‌های مخصوص زنان دسترسی دارند. آن‌طور که مسوولان شهری می‌گویند اولین پارک زنانه در البروجرد ساخته شده و قرار است در قم، ارومیه و سمنان نیز پارک‌های مخصوص زنان ساخته شود.

نگاهی به پارک اختصاصی بانوان

سرزمین ورزشی زنان

ورزش در فضای باز می‌تواند در پیشگیری این بیماری کمک زیادی کند.»ورزش کردن در فضای باز تنها دلیل علاقمند شدن زنان به پارک‌های زنانه نیست، مسوولان پارک معتقدند برگزاری کلاس‌های ورزشی با هزینه‌های کم زنان زیادی را به این پارک‌ها می‌کشاند. سعیده مویبدی که در کلاس تنیس بوستان مادران ثبت‌نام کرده، می‌گوید: «من مدت‌ها دنبال کلاس تنیس می‌گشتم اما هزینه‌های کلاس‌ها باعث می‌شد از ثبت‌نام در کلاس تنیس بشیمان شوم، تا اینکه یکی از دوستانم گفت بوستان مادران کلاس تنیس دارد. اینجا برای هزینه یکماهه کلاس ۴۰تومان می‌دهم. این هزینه برای من مناسب است و مدت زیادی است که در اینجا تنیس بازی می‌کنم.»حمیده طالبی نیز که در کلاس‌های ایروبیك ثبت‌نام کرده، می‌گوید: «اگر می‌خواستم در باشگاه ثبت‌نام کنم باید ۵۰، ۵۰هزار تومان می‌دادم تا در یک فضای بسته بتوانم حرکت کنم اما اینجا با ۳۰هزار تومان می‌توانم در یک فضای باز ورزش کنم و حسایی بدون آفتاب می‌خورد. کلاس‌های ورزشی شهرداری از باشگاه‌های خصوصی مناسب‌تر است. اینجا کلاس‌های ایروبیك، تنیس، بدنمیتون، اسکیت، دوچرخه‌سواری و… وجود دارد و می‌توانیم بدون هیچ‌دغدغه‌ای با کمترین هزینه ورزش کنیم. تنها مشکل این است که به دلیل

هنوز چند سالی از افتتاح پارکی که بهشت مادران نامیده می‌شود، نمی‌گذرد؛ پارکی که به زنان ایرانی اجازه می‌دهد بدون حجاب و در هوای باز ورزش کنند. خیلی‌ها معتقدند ساخت پارک‌های زنانه، نوعی تفکیک جنسیتی است و با اختصاص دادن فضای خاص به زنان مخالفند، اما ورزش کردن زیر نور خورشید در زمین‌های ورزشی سرباز، رگب زن در بیست‌های دوچرخه‌سواری و دویدن در مسیر پیدام‌روی بدون هیچ محدودیتی، زنان و دختران زیادی را به این پارک‌ها می‌کشاند. از بلندگوی پارک موسیقی پخش می‌شود و گروهی از زنان با هم ورزش می‌کنند. در پیچ و خم راه آسفالت‌شده پارک، زنی به همراه دختر نوجوانش با لباس قرمزمنگ مشغول دویدنند. پیست دوچرخه‌سواری هم پر شده از دختران نوجوانی که با هیجان رگب می‌زند و بلند می‌خندند. آنها معتقدند ورزش کردن در فضای باز باعث می‌شود شاداب‌تر باشند. مریم عسگری که برای دویدن به بهشت مادران آمده، می‌گوید: «گرفتاری زندگی در ایران خیلی زیاد شده و گرفتاری زنان هم دوبرابر است. من که از اطراف خردم نگاه می‌کنم، می‌بینم همه زنان مریض و افسرده‌اند و هیچ امکان تحرکی ندارند. این وضعیت در شهرستان‌ها که خیلی هم بدتر است. حداقل این پارک‌های زنانه کمک می‌کند که زنان گاهی بتوانند در فضای باز بدون نگرانی از حضور مردان ورزش کنند. تعداد این پارک‌ها باید خیلی بیشتر شود تا برای همه زنان و مهم‌تر برای زنان محروم‌تر قابل دسترسی باشد. زنان اکثری این حال و افسرده‌اند. تفریح و تحرک ندارند و ویتامین D به بدن‌شان نمی‌رسد. اما اینجا ما بدون مشکل